

men dels var, som jeg bemærkede før, denne Anvendelse af Olfkatten betydelig forskellig fra, hvad her er foreslaaet, og dels var den Olfkat, vi foreslog, langt ringere, end man nu er kommet til. Rigtignok foreslog vi allerede 1871—72 en Olfkat af 8 Kr. pr. Td., men da vare Forholdene jo ganske anderledes, da var Olfet ikke blevet, hvad man har kaldt det, ikke ganske uden Søje, Nationaldriften i Danmark. Jeg beklager, at det er blevet det, men ingen kan fragaa, at det er blevet det. Den Gang var Forbruget 100,000 Td., nu er det langt større. Regeringen og Forslagsstillerne angive det til 600,000 Td., men jeg skal om et Øjeblik oplyse, at det i Virkeligheden er endnu større. Havde man den Gang fulgt vor Opfordring, vilde man maasse have undgaaet, at Olfet var blevet en saa almindelig Forbrugsartikkel, som det nu er blevet, og man vilde maasse have undgaaet de skadelige Virkninger af bajerst Olf, som man nu fra mange Sider med Søje beklager. Men Regeringen vilde ikke den Gang gaa ind paa saa høj en Olfkat, ej heller vilde den overhovedet gaa ind paa en Skat, som gjorde Forskel paa bajerst Olf og andet Olf; den havde nok udarbejdet et Lovforslag om bajerst Olf alene, men som Finansministeren udtryktelig bemærkede: Det Lovforslag tilfredsstiller os ikke, vi agte ikke at forelægge det, vi meddele det som Bilag til Toldloven, men vi agte ikke at forelægge det som et Lovforslag, vi mene ikke, at bajerst Olf kan sternes fra andet Olf. Naar, det er et forlængst overvundet Standpunkt, og Udvalget, som ikke saa sig i Stand til at udarbejde et Lovforslag den Gang om bajerst Olf — vi ere som bekendt ikke Kemikere eller Teknikere og have aldrig udgivet os derfor — vare nødsagede til at indskrænke os til at udtale Haabet om, at det maatte lykkes Regeringen at overvinde Banfelighederne. Jeg mindes levende, hvorledes den daværende Regering — det var en Højregering, som den nuværende, skønt ikke den samme — spottende omtalte de Bestræbelser, man fra Folketingsudvalgets Side havde gjort for at saa indført en Olfkat, og gjorde os opmærksom paa, at vi ikke kunde saa mere end 150,000 Rigsdaler, var det den Gang, vi talte om, altsaa 300,000 Kr., ind ved en Olfkat, og det var ikke noget Beløb, som kunde betyde noget ved en Toldlov. Mere havde vi den Gang ikke gjort Regning paa, thi den Gang, efter det daværende Olfbrug, vilde næsten en hvilken som helst Olfkat ikke saa nogen Betydning som Kompensationsgenstand ved en Toldlovsbehandling. Senere, efter som Olfbruget steg saa stærkt, er bestandig og bestandig Toldudvalgets Opmærksomhed blevet

henledet derpaa; men paa den anden Side følger deraf, at man ikke uden stærkt og voldsomt at gribe ind i bestaaende Forhold kan gaa saa vidt, som man ellers vilde være gaaet over for et Olfbrug som det daværende, der tydede paa, at det endnu ikke var blevet, hvad jeg før kaldte Nationaldriften i Danmark. Derfor foreslog vi først kun 3 Kr. pr. Td. og senere 6 Kr., men ud over dette er man fra Folketingets Side ikke gaaet. Regeringen gik til 7 Kr. — naa, det var et af disse smaa Skridt, som efterhaanden kunde bringe os til 10 Kr.; men dette Skridt fra 7 til 10 Kr. have vi taget i et Spring i det herværende Forslag. Jeg tror, at en Skat paa 10 Kr. paa 1 Td. bajerst Olf er under de nuværende Forhold for høj, efter som den ikke vil bidrage noget væsentlig til at formindske Forbruget af Olf, men den vil komme til at hvile som en temmelig stor Byrde paa de klasser, som nu drikke Olf, og det er ganske afgjort, hvad der er blevet fremhævet, at det er overvejende Menigmand — for at bruge det samme Udtryk som før — som her i Danmark er Olfbruger, hvorimod det ikke er dem, som i Velstand staa over Menigmand. Det kan da ikke være Hensigten at ville ophæve en Skat, om hvilken det fra Folketingets Side gennem en Række af Aar er anerkendt, at den virker som en Indkomstskat, til dels som en progressiv Indkomstskat, altsaa fortrinnsvis rammer de velhavende, og lægge hele den Byrde, man derved tager fra Befolkningen, hele den Indtægt, man derved berøver Statskassen, over paa den Samfundsklasse, som i Almindelighed kan kaldes Menigmand i Danmark. Jeg kan ikke antage, at man kan have det til Hensigt, og at det kan bestaa sin Prøve for en uheldet og retfærdig Domstol. Det er mit Ønske, at man skulde søge at komme til en Medsættelse af Suktertolden, ja, jeg vil sige til en betydelig større end den, vi foreslog sidste Gang; thi allerede den Gang ansaa vi den jo selv for lille. Jeg tror ogsaa, at vi kunne komme til en Olfkat, naar vi samtidig dermed lette Befolkningen i det hele taget, lette Menigmand for en tilsvarende Del af de Byrder, der hvile paa ham. Det er nemlig ikke ganske Tilfældet, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at det har været Toldudvalgets Standpunkt, at Olfkatten skulde tjene til at erstatte Tolden paa Forbrugsgenstande. Nej, der har bestandig ved Siden deraf tillige været fremhævet, at det burde være saadanne Forbrugsgenstande, som tyngede særlig paa Menigmand. Dette gælder ikke om Suktertolden. Suktertolden tynger